

**MIJNE BEDENKINGEN TEGEN HET ARTIKEL VAN
COLLEGA KLINKHAMER BETREFFENDE
'T TANDHEELKUNDIG VERBOND.**

Waarde Collega.

Indien ik mij verstout uw artikel in ons orgaan te bespreken dan doe ik dat, omdat ik van oordeel ben dat de gevolgde wijze van strijdvoeren niet de juiste is, en zeker allermint leiden zal tot 't doel dat we najagen.

Zooals bekend is heeft 't laatst gehouden Congres eene commissie benoemd om de beide ontwerpen van organisatie te onderzoeken en met een definitief plan voor den dag te komen. (Gemaakte fouten wil ik nu niet bespreken, maar slechts weergeven den gewonen gang van zaken). De samenstelling dier commissie is bekend en 't stond voor mij vrijwel vast dat moeilijk tot overeenstemming zou te komen zijn; van daar mijn eenig weifelen om een mandaat in die commissie te aanvaarden. Doch eenmaal uit handen van 't Congres die benoeming aanvaard hebbend heb ik er mij dan ook toe gezet om zooveel in de door mij voorgestane wijze van organisatie te wijzigen en er aan toe te voegen als mogelijk was, zonder daarom aan 't principe van districts-indeeling te tornen. Dit alles om te komen tot samenwerking in de commissie. Doch gelijk ge weet: 't mocht alles niet baten. Met 3 tegen 2 stemmen werd er bepaald, dat de

voorrang aan uwe plannen gegeven, zou worden; evenwel met de uitdrukkelijke verzekering er bij, dat indien deze weg niet tot 't doel zou voeren 't ontwerp *Bruske* ter hand zou worden genomen. De minderheid verklaarde dat ze zich hierbij neerlegde, doch tevens bij monde van ondergeteekende, dat ze zich 't recht voorbehield, vrij tegenover 't ontwerp der meerderheid te staan zoodra 't in hare vakorganisaties nader ter sprake kwam.

Ik wil hoewel overbodig verklaren, dat de meerderheid deze houding geheel kon billijken. Wat zien we nu evenwel gebeuren? Uwe voorstellen dus nu die der commissie worden ingediend bij beide vereenigingen.

14 Juli l.l. verklaart de N. V. v. T. zich niet met die plannen te kunnen vereenigen. (In die vakvereeniging hadden vóór en tegenstanders uit de commissie, U en ik, volkomen 't recht ons uit te spreken).

Daar zie ik evenwel in 't laatst verschenen tijdschrift dat ge eene verdediging gaat schrijven voor uwe voorstellen en 't ontwerp *Bruske* te lijf gaat.

Maar collega, is dat correct gehandeld? De minderheid heeft zich tot nu niet in 't *openbaar* jegens de plannen uitgaande van de geheele commissie uitgesproken. Dat mocht zij toch niet volgens gevoel van recht en billijkheid. En nu komt gij plotseling met eene bestrijding van 't *voorloopig* ter zijde gelegde plan.

Begrijpt ge dan niet dat die houding verkeerd is, daar, indien 't Genootschap zich ook tegen uw plan uitspreekt, de commissie niet anders handelen kan, dan met 't ontwerp *Bruske* te komen, dat gij dan reeds in 't *openbaar* bestreden hebt, en dat dan toch namens de geheele commissie in zee gaat.

Het gaat nu gelijken of 't met eene bedoeling geschreven is, en wel om als nog 't Genootschap te influenceeren.

We hebben toch als commissieleden ongeschreven verplichtingen, en dat is in dit geval je als commissielid te onthouden van polemieken in 't openbaar.

Indien 't noodig mocht blijken de collega's in te lichten dan ligt dat op den weg van de geheele commissie niet op die van een enkel lid. Evenwel kan ik nog medegaan met 't 1e deel van uw artikel, 't 2e stuk, de aanval op 't in petto gehouden plan is op zijn allersachtst uitgedrukt, voorbarig. Ziehier mijne bedenkingen tegen uw artikel.

W. C. KOLDEWIJN.